

отъ нѣкой виденъ скулпторъ. Тази статуя може да се продаде и да осигури цѣлия ви животъ. Лошиятъ човѣкъ е простъ, грубъ камъкъ, върху който не е работилъ още чукътъ на великия скулпторъ. Ще дойде день, когато този камъкъ ще попадне въ ржцетѣ на скулптора, който ще извае отъ него отлична статуя. За онзи, който не разбира Божиитѣ закони, този камъкъ нищо не струва. Обаче, онзи, който разбира Божиитѣ закони, той знае, че простиатъ, необработенъ камъкъ е условие за скулптора да приложи знанието и изкуството си. Лошиятъ човѣкъ е почва, върху която можете да придобивате знания. Какво по-добро условие за работа отъ това, да обърнете лошия човѣкъ къмъ Бога?

Нѣкои религиозни искатъ да обръщатъ богати хора къмъ Бога, защото иматъ пари, могатъ да даватъ на бедни. Ако обърнатъ сиромаша къмъ Бога, не само че нищо не може да даде, но той ще почне да иска отъ другитѣ. Това е криво разбиране. Не гледайте на човѣка като на беденъ, или богатъ външно, но като на душа, която носи своето богатство съ себе си. Често сиромаштъ е готовъ да дава повече, отколкото богатиятъ. Той е готовъ да работи за другитѣ, да имъ помага. Има бедни хора, които, като се обърнатъ къмъ Бога, започватъ да работятъ за близкитѣ си съ любовъ и самоотверженостъ.

Въ едно предание на миналото се разправя следния случай изъ живота на Буда.